

1. ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Μέσο: ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 06/10/2024 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 06/10/2024

Σελίδα: 32

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Απέναντι στη ναζιστική ιδεολογία

Ο θρίαμβος της Ακροδεξιάς στην Ευρώπη φαίνεται ασαμάντιτος. Στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τον Ιούνιο, ακολούθως στις βουλευτικές εκλογές στη Γαλλία και, πιο πρόσφατα, στις περιφερειακές εκλογές σε τρία ανατολικογερμανικά κρατίδια – παντού τα ακροδεξιά κόμματα σημείωσαν εντυπωσιακές νίκες. Στην Αυστρία, ο θρίαμβος του ακροδεξιού Κόμματος της Ελευθερίας (FP) την περασμένη Κυριακή αποκτά ιστορικές διαστάσεις: για πρώτη φορά, κόμμα που έχει ρίζες στη ναζιστική ιδεολογία, κατάφερε να κερδίσει τις περισσότερες ψήφους στις εθνικές βουλευτικές εκλογές.

Πρότυπο για τους αυστριακούς ακροδεξιούς αποτελεί ο σύγχρονος πρωθυπουργός Βίκτορ Ορμπαν. Όπως και ο Ορμπαν, το FP επιδιώκει να μετατρέψει την Αυστρία σε ένα «φρούριο» κατά των μεταναστών. Παράλληλα, ζητεί από τη Δύση να σταματήσει τη στήριξη προς την Ουκρανία. Δεν είναι τυχαίο ότι τα ακροδεξιά κόμματα της Ευρώπης χαρακτηρίζονται συχνά ως «δούρειο ίππος» του Πούτιν.

Στην Αυστρία, πολλοί ψηφοφόροι έχουν εξοικειωθεί με τη ριζοσπαστική και ρατσιστική ρητορική του FP. Η παραβίαση των ταμπού αποτελεί σταθερή στρατηγική στην πολιτική του επικοινωνία. Ο ρατσισμός, τα ψέματα και οι οκτανδαλίδες ιστορίες δεν αποθαρρύνουν τους ψηφοφόρους, οι οποίοι φαίνεται να υιοθετούν μια στάση ανοχής απέναντι σε αυτές τις πρακτικές.

Οι ψηφοφόροι του FP θυμίζουν τους υποστηρικτές του Ντόναλντ Τραμπ στις ΗΠΑ, καθώς η ψήφος στο ακροδεξιά κόμμα αποτελεί την ύψιστη έκφραση διαμαρτυρίας. Πρόκειται για αντίδραση ενάντια σε ένα πολιτικό σύστημα που ένας αυξανόμενος αριθμός πολιτών δεν εμπιστεύεται πλέον για να επιλύσει τα πολυάριθμα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σύγχρονες κοινωνίες.

Οι εκλογικές επιτυχίες της Ακροδεξιάς αποτελούν πλέον θλιβερή πολιτική ρουτίνα στην Ευρώπη. Κάτι τέτοιο δεν ίσχυε πάντα: όταν το FP ανέλαβε την εξουσία ως εταίρος σε κυβερνητικό συνασπισμό στη Βιέννη το 2000, ξέσπασε κατακραυγή σε όλη την Ευρώπη. Οι Βρυξέλλες αντέδρασαν με δι-

Η ΑΝΑΛΥΣΗ Του Ρόναλντ Μαϊνάντους

λωματικές κυρώσεις, αντιμετώπιζοντας τους Αυστριακούς ως πολιτικούς παρίες. Ένα τέταρτο του αιώνα αργότερα, ο θρίαμβος της Ακροδεξιάς δεν προκαλεί την ίδια έντονη αντίδραση. Οι Ευρωπαίοι έχουν συνθίσει τις εκλογικές επιτυχίες της Ακροδεξιάς και τις αντιμετωπίζουν με πραγματισμό.

Όπως η Αυστρία, έτσι και η Γερμανία αντιμετωπίζει προβλήματα με ένα ακροδεξιά κόμμα, του οποίου η επιρροή αυξάνεται συνεχώς. Ωστόσο, το πολιτικό κατεστημένο της Γερμανίας διαχειρίζεται τον «κίνδυνο από τα δεξιά» διαφορετικά σε

σύγκριση με τις δημοκρατικές δυνάμεις της Αυστρίας. Η συμμετοχή της Εναλλακτικής για τη Γερμανία (AfD) σε κυβερνητικό συνασπισμό είναι, προς το παρόν, αδιανόητη στη Γερμανία. Η συνεργασία με τους ακροδεξιούς εξτρεμιστές αποτελεί πολιτικό ταμπού για όλα τα δημοκρατικά κόμματα. Δεδομένου ότι η AfD βρίσκεται μακριά από το να επιτύχει απόλυτη πλειοψηφία, δεν υφίσταται άμεσος κίνδυνος να έρθει στην εξουσία.

Τις τελευταίες ημέρες, έχει ξεκινήσει μια υπερκομματική πρωτοβουλία στη Γερμανία, που στοχεύει να απαγορεύσει επίσημα την AfD μέσω του Συνταγματικού Δικαστηρίου. Οι υποστηρικτές αυτής της εντέλει αντιδημοκρατικής πρωτοβουλίας υποστηρίζουν ότι και ο Αδόλφος Χίτλερ ήρθε στην εξουσία μέσω δημοκρατικών εκλογών – και ότι λίγο αργότερα κατήργησε τη δημοκρατία. Χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ιστορία, ο τρόπος με τον οποίο το πολιτικό κατεστημένο στη Γερμανία έχει διαφορετική βαρύτητα στην Αυστρία, τη χώρα όπου γεννήθηκε

ο Χίτλερ. Εκεί ακούγεται το επιχείρημα ότι η συμμετοχή ακροδεξιών στην εξουσία αποτελεί απόδειξη ότι η δημοκρατία δεν καταστρέφεται όταν συμμετέχουν στην κυβέρνηση.

Ο τρόπος που τα κατεστημένα κόμματα στην Ευρώπη αντιδρούν στην Ακροδεξιά διαφέρει από χώρα σε χώρα. Σε πολλές περιπτώσεις, τα συντηρητικά κόμματα επιχειρούν να προσπεράσουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους από τα δεξιά, υιοθετώντας ριζοσπαστικά αιτήματά τους. Ωστόσο, αυτή η στρατηγική προσαρμογής, που συχνά συνοδεύεται από την εγκατάλειψη βασικών αξιών, δεν έχει ως αποτέλεσμα την αποδυνάμωση της Ακροδεξιάς. Αντίθετα, όταν οι ψηφοφόροι καλούνται να επιλέξουν μεταξύ του «πρωτοτύπου» και του «αντιγράφου», προτιμούν συνήθως το πρωτότυπο. Αυτό αποδείχθηκε πρόσφατα στην Αυστρία, όπου το συντηρητικό Λαϊκό Κόμμα (ÖVP) υπέστη μια καταστροφική ήττα παρά τη ριζοσπαστική του ρητορική.

Ο δρ Ρόναλντ Μαϊνάντους είναι πολιτικός αναλυτής, σχολιαστής και κύριος ερευνητής του [EUFIAMETI](http://www.EUFIAMETI.com).